



העונה

דיין על מדליון של 14 קאראט זהב. מחירו 352 לירות — ויש קונות. מעריצות דיין מוכנות לשלם כנראה כל מחיר בשביל התענוג. מרבית הסחורה עומדת על רמה קיטשית, לפי היקף העסקים, נראה שזה מה שהקהל דורש.

ציבור זה נמצא ברובו בישראל השנייה, אך לא רק בה. ציבור זה חשוף לחלוטין למה שנקרא בימים עברו עבודת אלילים וכיום מכונה כאריזמה. זהו האדם הפשוט, הפתוח להשפעת דעת הקהל, דעת שכניו וחכמיו, ונמצע ממאמץ אינטלקטואלי עצמאי. זהו האדם הפשוט, הזקוק לדמות של מנהיג שבה יוכל לשים מיבטחו ולהרגיע את פחדיו.

ה גם מסביר את הרמה הקיטשית הרבה מבהילה של מרבית מוצרי תעשיית הר נכס הלאומי. היצרנים ערים כמובן לטעמו של הקהל המבקש סחורה זו, ונותנים לו בדיוק מה שהוא אוהב. זה — אשר לקהל הישראלי. שוק ענק אחר למזכרות דיין הם התיירים המגיעים



דיין מאבקת-שייש, ב-26 ליי. למטה: מחימר צבוע, ב-16 וחצי ל"י בלבד. הולך כמו לחמניות, לדברי המוכרת.



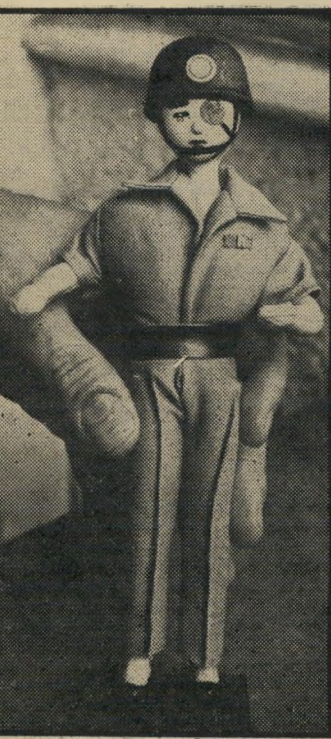
מי הקונים? הבדיקה מוכיחה זהות מופלגה לאה בין קהל קוני דיין, לבין הציבור שבקירבו נמצאים מעריציו הרבים והמושבעים ביותר. הציבור שפסיכולוגים נוטים לכנותו "בעל המכנה המשותף הנמוך ביותר". תר"ן נמוך — מבחינת רמת המחיייה שלו, ורמת ההשכלה שלו.

לארץ, והיהודים ברחבי תבל. אלה, חוטם פים את המציאות כלחמניות טריות. למען שוק זה, מיוצרות המזכרות היקרות יותר, ובעלות הטעם המעודן יותר. נאנט ופייר, צמד ברזנים המופיעים בר לילות אלה במועדון הלילה היפואי קדאוואן במופע חשפנות, גילו את הלהיט המסחרי של ישראל תוך זמן קצר. למעשה, היתה זו התפתחות מתבקשת מעצמה — להרחיב את ניצול השימוש המסחרי בכוח המשיכה של דיין ממכירה אלמנטרית בחנויות, למכירה בענפים נור ספים. מאילו גם התבקש, שהענף הראשון אליו תתרחב התופעה, יהיה ענף הביי דור, הער לנצל כל קונטיקטורה חולפת. נאנט ופייר לא היססו לנצל את הקוני יוקטורה. הם הגיעו, שאלו מסביב מיהו אליל ההמונים בישראל הקטנה, הזמינו תמורת ענק שלו — ויאללה לאקט. נאנט ופייר, שהגיעו מג'נבה, רוצים גם להצחיק את הקהל. כשנאנט מתפשטת, היא לא עושה זאת, אתם מבינים, כדי לעורר יצרים גרידא. היא מנסה גם לפנות אל חושי-ההומור של הישראלי המצוי. התוצאה: מרכון קצר, המללוג על אנשי המכס ועל הטרדות שהם גורמים לנוסעים.

זה שיודע "לעלות" טוב על העדבים! מדוע שלא "יעלה" טוב על... נשים? כה לחי! אז נזה הקנאות של האיחפוטנטים!?

צ'יפס ודיין

פליקט ענק שתלה בעל ה"ברביקיו" בכיכר-דיזונגוף בתל-אביב (מימין), מכיל כתב-הגנה נלהב על מעשיו של שר הביטחון. יחד עם צ'יפס, אפשר לקרוא על הקשר בין הערבים, הנשים, והאימפוטנטים. פייר, איש המכס, עושה עבודה נאמנה. אין הוא מסתפק בחיטוט בחפציה של נאנט. הוא דורש ממנה להתפשט. נאנט אינה מהססת. וברגע שהיא חושפת שדיה, מוקרנת מאחוריה על הקיר, קריקטורה עליונה של — משה דיין. והי קהל צוחק — מתמוגג ממש.



בשתיים וחצי ל"י יכולה עקרת-הבית הממוצעת להזכר בדיין כ"שיהא יוצאת לקניות ונוקטת לרשימת המכולת. במכונות בתשע לירות.